

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้สำรวจการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การศึกษารายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ และรายงานการวิจัยในต่างประเทศ ผลปรากฏเป็นข้อสรุปได้ดังต่อไปนี้

การวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

สุชาติ โสมประยูร (2507: 24) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน 20 แห่ง ในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรี ที่มีต่อวิชาสุขศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,800 คน แยกเป็นชาย 900 คน และหญิง 900 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนทั้งชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทุกระดับชั้นให้ความสนใจต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาโดยทั่วไปในเกณฑ์ดี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 61
2. ความสนใจของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในแต่ละระดับชั้นใกล้เคียงกัน เป็นส่วนมาก มีส่วนน้อยที่แตกต่างกันและมักเป็นข้อที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ถ้าเป็นเรื่องเพศของตนเองจะให้ความสนใจมากเป็นพิเศษ.

ฉัตร หวีสุข (2515: 45) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การจัดโครงการสุขภาพของโรงเรียนในนครหลวงกรุงเทพ-ธนบุรี" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำนวน 65 คน เป็นอาจารย์ใหญ่ชาย 45 คน และอาจารย์ใหญ่หญิง 20 คน ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนสุขศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. โรงเรียนยังขาดครูสุขศึกษา ในโรงเรียนมีครูสอนสุขศึกษาเพียงร้อยละ 38 เท่านั้น

2. โรงเรียนชาดอุปการณการศึกษา มีโรงเรียนร้อยละ 10.25 มีอุปกรณ์เพียงพอ

3. โรงเรียนร้อยละ 59.64 ต้องการให้มีการอบรมครูสุศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และโรงเรียนร้อยละ 65 ต้องการให้มีการอบรมโครงการสุขภาพในโรงเรียน

นฤมล ไวยโอรส (2521: 76-81) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนวิชาสุศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนเขตอำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2521" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูที่สอนวิชาสุศึกษา 11 คน และนักเรียน 300 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนวิชาสุศึกษา เพราะเป็นวิชาที่น่าสนใจ น่าเรียนรู้ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว เวลาที่ใช้เรียนก็เหมาะสมดีแล้ว นักเรียนมักจะหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านหนังสือต่าง ๆ เมื่อเวลามีปัญหา มักจะสอบถามจากครูผู้สอน แต่ก็ไม่ค่อยมั่นใจในตัวเองและไม่กล้าจะถามนักครูเองก็ไม่ค่อยหาความรู้เพิ่มเติมใหม่ ๆ มาสอน เวลาสอนมักไม่ค่อยใช้อุปกรณ์ในการช่วยสอนหรือจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าสุศึกษาควรจะเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลายด้วย

2. ด้านการสอน ครูส่วนใหญ่ได้รับมอบหมายให้สอนและต้องสอนหลายชั่วโมงหลายวิชามากเกินไป บรรยากาศในห้องเรียนขณะที่สอนก็ไม่เหมาะสมที่จะเรียน ซึ่งทำให้บางคนไม่เข้าใจต้องอธิบายใหม่ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นครูก็พยายามแก้ปัญหาลองเอง ด้านอุปกรณ์การสอนยังไม่เพียงพอ และเห็นว่าหลักสูตรยังไม่เหมาะสมควรแก้ไขในบางส่วน ห้องเรียนแออัด สภาพแวดล้อมไม่ดี มีเสียงรบกวน

เกษร ชิวะพุกษ์ (2522: 53-54) ได้ทำการสำรวจปัญหาการเรียนวิชาสุศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) ในจังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2522 โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร จำนวน 263 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาสุขศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนวิชาสุขศึกษา เพราะเป็นวิชาที่น่าสนใจ น่าเรียนรู้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม เวลาเรียนวิชาสุขศึกษาต่อสัปดาห์นั้นเหมาะสมดีแล้ว

2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา วิธีการสอนส่วนใหญ่ครูจะอธิบายบทเรียนตามเนื้อหาในหนังสือ กิจกรรมที่ครูใช้ในการสอน คือบรรยาย การรายงานเดี่ยวหรือรายงานหมู่ การเรียนสุขศึกษาที่ไม่ได้ผลเนื่องจากครู คือครูสอนเร็วไป ทำให้นักเรียนคิดและนึกตามไม่ทัน ครูไม่หาความรู้แปลก ๆ มาเสริมบทเรียนและครูใช้อุปกรณ์การสอนน้อย ส่วนการเรียนสุขศึกษาที่ไม่ได้ผลเนื่องจากตัวนักเรียนเองนั้น เป็นเพราะนักเรียนไม่กล้าถามครูเมื่อไม่เข้าใจ

เพชร ทัศน (2523: 58-60) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อวิชาสุขศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนสาธิต" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยแห่งรัฐ 5 โรงเรียน จำนวน 171 คน และโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 20 โรงเรียนจำนวน 643 คน ผลการวิจัยพบว่า

*1. นักเรียนโรงเรียนสาธิตและโรงเรียนรัฐบาลมีเจตคติต่อวิชาสุขศึกษาแตกต่างกัน โดยนักเรียนโรงเรียนสาธิตมีเจตคติต่อวิชาสุขศึกษาดีกว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล

2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อวิชาสุขศึกษาแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีเจตคติดีกว่านักเรียนชาย

3. หัวข้อวิชาสุขศึกษาที่นักเรียนสนใจมากเป็นลำดับแรก คือเรื่องการระวังรักษาสุขภาพของร่างกาย เพศศึกษาและสุขภาพจิต ตามลำดับ

4. หัวข้อวิชาสุขศึกษาที่นักเรียนต้องการเพิ่มรายละเอียดมากขึ้นจากเดิม คือ การปรับตัวของวัยรุ่น สิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับสุขภาพและการเลือกใช้เครื่องอุปโภคบริโภค

5. นักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับวิธีการสอนของครู โดยนักเรียนรู้สึก ว่าครูมีวิธีสอนสุขศึกษาต่ำสมัย เช่นจวกดกดขี่ในการเรียน ครูยังไม่เป็นตัวอย่างที่ดี การใช้ อุปกรณ์การสอนไม่เหมาะสมและข้อสอบที่ครูใช้ยังไม่สามารถตัดสินความรู้ของนักเรียนได้

6. อุปกรณันักเรียนต้องการให้ครูนำมาใช้ประกอบการสอนมากที่สุด ได้แก่ ภาพยนตร์ รองลงมาตามลำดับ ได้แก่ การศึกษานอกสถานที่ และของจริง

✕ ฉวีวรรณ ไหวพริบ (2524: 60-61) ได้ทำการสำรวจการเรียนการสอน สุขศึกษาในโรงเรียนของโครงการสุศึกษาสายการศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม ตามครูใน โรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาของโครงการสุศึกษาสายการศึกษา จำนวน 189 คน ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสุศึกษา เฉพาะระดับมัธยมศึกษาสรุปได้ ดังนี้

การเรียนการสอนสุศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของโครงการสุศึกษาสาย การศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา

1. หลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดการสอนสุศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรปานกลาง โดยมีการปรับปรุงเนื้อหาสาระบางส่วนพอสมควร เพื่อให้เหมาะสมกับ สภาพท้องถิ่น

2. มีครูประจำชั้นที่ผ่านการอบรมวิชาสุศึกษาเป็นผู้สอนวิชาสุศึกษา โดยใช้โครงการสอนหรือคู่มือสุศึกษาของจังหวัดหรือเขต นอกจากนี้ยังพบว่า ครูส่วนใหญ่สนใจ และเอาใจใส่เกี่ยวกับการสอนสุศึกษาปานกลาง

3. นักเรียนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนสุศึกษาปานกลาง และสามารถ นำความรู้จากการเรียนวิชาสุศึกษาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้พอสมควร

4. วิธีสอนสุศึกษาส่วนใหญ่ใช้การบรรยาย โดยมีการเน้นพฤติกรรมในการสอน สุศึกษาทางด้านความรู้และการปฏิบัติปานกลาง

5. หนังสือ ตำรา คู่มือ และเอกสารสำหรับอ่านเพิ่มเติม หรืออ่านประกอบวิชา สุศึกษายังมีน้อย และยังมีอุปกรณัในการสอนสุศึกษาไม่เพียงพอ

ศิวาภรณ์ โกลด (2524: 49-50) ได้สำรวจความสนใจของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่มีต่อวิชาสุศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม ตามนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร จำนวน 194 คน เป็นนักเรียนชาย 78 คน นักเรียน หญิง 116 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

✓ 1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีความสนใจใน เนื้อหาวิชาสุศึกษา ยกเว้นหัวข้อเรื่อง การมีประจำเดือนและอนามัยเกี่ยวกับการมีประจำเดือน กับเรื่องการคลอดบุตร และการปฏิบัติตัวหลังคลอด ซึ่งนักเรียนชายไม่สนใจ

2. ความสนใจในเนื้อหาวิชาสุขศึกษาของนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าของนักเรียนชาย ยกเว้นหัวข้อเรื่อง ความรู้เรื่องกามโรค การระบายอารมณ์ทางเพศ ระบบสืบพันธุ์ และ สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศและการปฏิสนธิ

3. ความสนใจในเนื้อหาวิชาสุขศึกษาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความแตกต่างกันในหัวข้อเรื่อง สารเป็นพิษที่เจือปนในอาหาร ความรู้เรื่อง กามโรค การระบายอารมณ์ทางเพศ ระบบสืบพันธุ์และสุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การปฏิสนธิ การมีประจำเดือนและอนามัยเกี่ยวกับการมีประจำเดือน การคลอดบุตรและการปฏิบัติตัวหลังคลอด การปฏิบัติตนเพื่อเป็นบิดามารดาที่ดี วิธีควบคุมน้ำหนักของร่างกาย ความสัมพันธ์ระหว่างความอ้วนความผอมกับสุขภาพและโรคต่าง ๆ ความรู้เรื่องโรคมะเร็ง ความรู้เรื่องหัวใจ และการปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม

4. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในเนื้อหาวิชาสุขศึกษาอันเดียวกันในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและอารมณ์ของวัยรุ่น ลักษณะการติดต่อ การป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ ความรู้เรื่องโรคพยาธิลำไส้ และการเจริญเติบโตของทารกในครรภ์

ศุกลักษณ์ กุลโกวิท (2524: 63-67) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจทางด้านสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 3" โดยศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความสนใจทางด้านสุขภาพตามตัวแปร เพศ ศาสนา ภูมิลำเนา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และคุณวุฒิของครูสุขศึกษา จากนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่วนมากสนใจเนื้อหาในหมวดสรีรวิทยามากที่สุด และหมวดโภชนาการน้อยที่สุด

2. นักเรียนชายและหญิงมีความสนใจทางด้านสุขภาพแตกต่างกัน โดยนักเรียนชายมีความสนใจน้อยกว่านักเรียนหญิง

3. นักเรียนที่เรียนวิชาสุขศึกษากับครูที่มีวุฒิต่างกัน มีแนวโน้มว่าจะสนใจทางด้านสุขภาพแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่เรียนสุขศึกษากับครูที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกสุขภาพ มี

ความสนใจทางด้านสุขภาพสูงสุด รองลงมาคือนักเรียนที่เรียนกับครูที่สำเร็จการศึกษา วิชาเอกพลศึกษา วิชาโทสุขภาพ และนักเรียนที่เรียนกับครูที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกอื่น ๆ วิชาโทอื่น ๆ มีความสนใจทางด้านสุขภาพต่ำสุด

4. นักเรียนที่มีความแตกต่างกันทางด้านศาสนา ภูมิลำเนา ระดับการศึกษาของบิดา มารดา อาชีพของบิดา มารดา มีความสนใจทางด้านสุขภาพไม่แตกต่างกัน

กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2525: 12, 13, 69, 70) ได้ทำการวิจัยติดตามผลโรงเรียนในโครงการสุขภาพสายการศึกษาในสังกัดต่าง ๆ คือสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โรงเรียนเทศบาล โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และกรมอาชีวศึกษาทั่วประเทศ โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 286 คน และครูปฏิบัติการ (ครูผู้สอนสุขภาพ) จำนวน 312 คน สรุปผลการวิจัยในด้านการเรียนการสอนสุขภาพ เฉพาะระดับมัธยมศึกษาได้ดังนี้

1. โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา

1.1 มีครูที่มีคุณวุฒิทางด้านสุขภาพมากกว่าโรงเรียนในสังกัดอื่น ๆ

1.2 ครูที่ผ่านการอบรมด้านสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 71.43

1.3 ครูผู้สอนสามารถสอนสุขภาพตามหลักสูตรใหม่ได้ดี มีเพียงร้อยละ 20.00

เท่านั้น ที่ยังไม่มีความมั่นใจเท่าที่ควร

1.4 เอกสารเผยแพร่สุขภาพมีไว้ในห้องสมุดมากพอสมควร แต่บางโรงเรียนยังไม่มีเอกสารสุขภาพเลย

1.5 ครูผู้สอนมักจะใช้วิธีสอนแบบบรรยายและมีอุปกรณ์การสอนประกอบบ้าง

1.6 โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาสุขภาพ

2. โรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษา

2.1 ครูผู้สอนส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรมความรู้ทางด้านสุขภาพ ที่ไม่เคยอบรมมีเพียงร้อยละ 21.74 เท่านั้น

2.2 ผู้บริหารให้ความสนใจงานด้านสุขภาพเป็นอย่างดี

2.3 ครูผู้สอนใช้วิธีสอนแบบบรรยายและเลือกใช้ภาพเป็นอุปกรณ์ประกอบการสอนมากที่สุด

สายพิน ประสิทธิ์วงศ์ (2527: 74) ได้ทำการศึกษาความสนใจในการเรียนรู้ ด้านสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานครตามตัวแปรระดับชั้นและเพศ โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 385 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนมัธยมศึกษา แบบสหศึกษาใน กรุงเทพมหานคร โดยส่วนรวมมีความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพอยู่ระดับสนใจ โดยใส่ใจหมวดสุขภาพจิต และหมวดความรู้เรื่องเพศ เป็นอันดับ 1 และ 2 ตามลำดับ และสนใจหมวดบริการสาธารณสุข เป็นอันดับสุดท้าย เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายชั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 สนใจหมวดสุขภาพจิตเป็นอันดับ 1 แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สนใจหมวดความรู้เรื่องเพศเป็นอันดับ 1

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษาที่มีระดับชั้นและเพศต่างกัน โดยทั่วไปมีความสนใจการเรียนรู้ด้านสุขภาพไม่แตกต่างกัน

ชัยยุทธ กุลตั้งวัฒนา (2527: 59) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสุขศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาสุขศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในโรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหาร 186 คน และครูสุขศึกษา 186 คน ผลการวิจัยในด้านการเรียนการสอน พบว่าผู้บริหารและครูสุขศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากกว่า วิธีสอนแบบการสาธิตและฝึกปฏิบัติ การแบ่งกลุ่มค้นคว้า การสอนแบบแก้ปัญหา การอภิปราย มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดสำหรับที่จะนำมาใช้ในการสอนวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนวิธีสอนที่มีความเหมาะสมในระดับน้อยคือ การสอนแบบสืบสวนสอบสวน การสอนแบบศูนย์การเรียน สำหรับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาสุขศึกษา ผู้บริหารและครูสุขศึกษาเห็นว่า โปสเตอร์และรูปภาพเป็นสื่อการสอนที่ใช้ในระดับมาก

การวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

ฟาโวล (Fawole 1979: 1893-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจสถานภาพการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งรัฐ

โอคลาโฮมา" (A Survey of the Status of Health Instruction in Oklahoma Junior and Senior High School) โดยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ทำการสุ่มตัวอย่างไว้ 118 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. ร้อยละ 49.99 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และร้อยละ 29.82 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระบุว่าการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนถูกจัดอยู่ในสาขาวิชาพลศึกษา
2. ร้อยละ 12.07 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และร้อยละ 22.81 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เสนอว่าควรแยกวิชาสุขศึกษาออกเป็นวิชาอิสระ
3. ร้อยละ 52.27 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และร้อยละ 62.02 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระบุว่าหลักเกณฑ์ในการปรับปรุงหลักสูตรสุขศึกษาคือความต้องการของนักเรียนและชุมชน
4. ร้อยละ 25.22 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และร้อยละ 25.10 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ใช้หนังสืออ้างอิงอ่านนอกเวลาทางด้านสุขภาพในชั้นเรียนสุขศึกษาค้าง
5. ร้อยละ 18.88 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และร้อยละ 22.85 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายในชั้นเรียนสุขศึกษา
6. ร้อยละ 16.90 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และร้อยละ 17.07 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระบุว่าได้ใช้เครื่องฉายภาพขำมึร์ระช่วยในการสอนมากที่สุด
7. ร้อยละ 61.53 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และร้อยละ 69.77 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ใช้ชั้นเรียนสุขศึกษาในห้องเรียนปกติ
8. ร้อยละ 40.35 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และร้อยละ 44.45 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ใช้เทคนิคการสังเกตในการประเมินผลวิชาสุขศึกษา
9. ร้อยละ 63.42 ของครูสุขศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และร้อยละ 64.87 ของครูสุขศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระบุว่าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

ชอฟและนอร์ฟลีท (Shaw and Norfleet 1981: 182-185) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" (Development of a High School Health Education Curriculum) โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผู้ปกครอง และนักเรียนในโรงเรียน 3 แห่ง ผลการวิจัยทางการสอนสุขศึกษา พบว่าครูควรพัฒนาการสอนของตนเอง โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร แต่ละโรงเรียนควรมีรายการเกี่ยวกับอันดับความต้องการทางด้านสุขภาพของนักเรียน ซึ่งแสดงขอบเขตของหลักสูตรวิชาสุขศึกษาดังนี้

1. ความต้องการทราบเกี่ยวกับตัวเอง
2. ความต้องการรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา
3. ความต้องการทราบเกี่ยวกับสถานที่ในโรงเรียนเกี่ยวกับวัสดุและข้อมูลด้าน

สุขภาพ

4. ความต้องการทราบเกี่ยวกับยา
5. ความต้องการทราบเกี่ยวกับการเกิด
6. ความต้องการให้ครูสนใจในตัวของตนและเมื่อตนมีปัญหาตนต้องการให้คนอื่น

สนใจและช่วยเหลือตน

นอกจากนี้ครูสุขศึกษาควรมีความรู้และทักษะในการสอนเป็นทีม ซึ่งประกอบด้วยครูสุขศึกษา ครูวิทยาศาสตร์ ครูจิตวิทยา และคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยตัวแทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชน

สรุปการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในระดับมัธยมศึกษาที่ได้รวบรวมข้างต้น สำหรับการวิจัยในประเทศนั้นพอสรุปได้ว่า โรงเรียนส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในห้องเรียนปกติ ครูส่วนใหญ่แม้ว่าจะผ่านการอบรมวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตรใหม่แล้ว แต่ก็มีบางส่วนซึ่งไม่มีความมั่นใจในการสอนวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตรใหม่ ประกอบกับครูต้องมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ครูจึงใช้วิธีสอนแบบบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ปัญหาที่พบมากคือโรงเรียนขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนทางด้านสุขศึกษา และ

ขาดเอกสารทางด้านสุขภาพเผยแพร่ในห้องสมุด นักเรียนส่วนใหญ่แม้ว่าจะชอบและสนใจเรียนวิชาสุขศึกษา เพราะเป็นวิชาที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน แต่ก็ยังมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิธีการสอนของครูซึ่งไม่มีวิธีการใหม่ ๆ มาสอน อุปกรณ์การสอนที่ใช้ก็ไม่เหมาะสมประกอบด้วยครูยังไม่เป็นตัวอย่างที่ดีให้นักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่จึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านสุขภาพได้ดีเท่าที่ควร ความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้ครูใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี โดยเฉพาะวิธีสาธิตและฝึกปฏิบัติ การฉายภาพยนตร์ ศึกษาออกสถานที่ และการใช้ของจริงประกอบการสอน เพราะเป็นวิธีที่นักเรียนเห็นว่าจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการเรียนวิชาสุขศึกษาได้มาก ในด้านเนื้อหาวิชานักเรียนในแต่ละระดับชั้นมีความสนใจด้านสุขภาพทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 สนใจในหมวดสุขภาพจิตเป็นอันดับแรก แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สนใจในหมวดความรู้เรื่องเพศเป็นอันดับแรก

สำหรับในต่างประเทศนั้น การสอนวิชาสุขศึกษาได้จัดให้อยู่ในสาขาวิชาพลศึกษา ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ควรจะแยกเป็นวิชาอิสระ การเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาส่วนใหญ่จัดในห้องเรียนปกติ วิธีสอนที่ใช้มากคือ การบรรยาย อุปกรณ์ที่นำมาใช้ประกอบการสอนมาก คือ เครื่องฉายข้ามศีรษะ และมีการใช้หนังสืออ่านนอกเวลาอ้างอิงในชั้นเรียนด้วย การประเมินผลวิชาสุขศึกษาใช้เทคนิคการสังเกตเป็นส่วนใหญ่ ในการปรับปรุงหลักสูตรโรงเรียนส่วนใหญ่ เห็นว่าความมาจากความต้องการของนักเรียนและชุมชน และในการพัฒนาการเรียนการสอนควรพัฒนาโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และครูควรสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

จากการรวบรวมงานวิจัยดังกล่าวทำให้ทราบว่ายังไม่มีผู้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ด้วยเหตุนี้การศึกษาวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร" จึงทำให้ทราบความคิดเห็นของนักเรียนอันจะเป็นประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสุขศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น